

Aký taký proces blahorečenia Božieho služobníka vyzerá?

1. Aby mohol začať proces blahorečenia, je potrebné, aby medzi Božím ľudom bola **silná fama di santità (povešť svätosti)** kandidáta na blahorečenie, ktorá sa neumenšila ani 5 rokov od jeho smrti a táto fama neustále rastie.

2. **Autor kauzy blahorečenia** (pokrstený jednotlivец alebo skupina osôb) menuje **Postulátora** Kauzy blahorečenia. Ak autorom Kauzy blahorečenia nie je diecézny biskup, osobu Postulátora schvaľuje biskup. Postulátor kauzy blahorečenia v mene autora Kauzy napíše stručný životopis kandidáta na blahorečenie s odôvodnením prečo by tento kandidát by mal byť blahoslavený poukazujúc na živú povest' svätosti a aktuálnosť jeho blahorečenia pre túto dobu a adresuje príslušnému diecéznemu biskupovi žiadosť o začatie diecéznej fázy procesu blahorečenia a svätorečenia kandidáta.

3. Skôr, ako sa rozbehne diecézna fáza procesu blahorečenia, je potrebné vyjadrenie sa Konferencie biskupov (nie ich súhlas) a veriaceho Božieho ľudu z diecézy, z ktorej pochádza kandidát na blahorečenie ako aj zo susedných diecéz. Žiada sa tiež o *nulla osta* zo strany Svätej Stolice, aby sa mohla rozbehnúť diecézna fáza procesu blahorečenia.

4. Po získaní vyjadrenia Konferencie biskupov a po získaní *nulla osta* z Ríma, proces blahorečenia vždy otvára diecézny biskup príslušnej diecézy (eparchie), v ktorej dotýčny kandidát na blahorečenie zomrel, a to minimálne 5 rokov od smrti dotýčného kandidáta, avšak nie neskôr ako 30 rokov po jeho smrti. Ak by sa mala rozbehnúť Kauza blahorečenia po 30 rokoch od smrti kandidáta na blahorečenie, treba zdôvodniť, prečo sa až tak dlho čakalo.

5. Proces blahorečenia prebieha cestou vyznávača alebo mučeníka. Pápež František k týmto dvom možnostiam pridal obetovanie života z lásky. Titul Boží služobník/služobnica má kandidát/kandidátka odo dňa otvorenia procesu blahorečenia.

6. V procese blahorečenia rozlišujeme **diecéznu (eparchiálnu) fázu blahorečenia**, počas ktorej je menovaná Komisia historikov (jej úlohou je zozbieranie historických dokumentov z archívov, opísanie doby, v ktorej žil Boží sluha/služobnica a zostavenie životopisu), tribunál (vypočúvanie svedkov), komisia teológov cenzorov (posudzuje, či v dielach, listoch, ktoré napísal Boží sluha/služobnica nie je nič proti viere a mravom) a zbierajú sa články, ktoré hovoria o Božom sluhovi/služobnici. Tieto komisie menuje biskup. Zistené informácie sa preložia do jedného z 5. jazykov, ktorý akceptuje Dikastérium pre kauzy svätých a zapečatené sa pošlú do Ríma.

7. Po preskúmaní zaslaných dokumentov nasleduje **Rímska fáza blahorečenia**: prebieha na Dikastériu pre kauzy svätých vo Vatikáne. Autor kauzy menuje Postulátora pre rímsku fázu. Dikastérium menuje Relátora. Postulátor v spolupráci s Relátorom zostavuje Positio: dokument, ktorý predstavuje Božieho sluhu/služobnicu ako vyznávača alebo mučeníka. Ku Positiu sa vyjadruje Komisia historikov, Teologická komisia a nakoniec Kongres Dikastéria pre Kauzy svätých. Po jeho pozitívnom vyjadrení sa kardinál prefekt prezentuje Svätému Otcovi kandidátov na blahorečenie. Prostredníctvom dekrétu podpísaného Svätým Ocom Boží sluha/služobnica získa titul ctihodný/ctihodná. Ak proces blahorečenia postupuje mučeníckou cestou, hneď po podpísaní dekrétu o mučeníctve nasleduje blahorečenie. v prípade procesu, ktorý ide cestou vyznávača, je potrebný zázrak na príhovor Božieho sluhu potvrdený Dikastériom pre Kauzy svätých, aby mohlo nastať blahorečenie.

8. Vyhlásenie ctihodného Božieho služobníka za blahoslaveného sa deje v miestnej Cirkvi, z ktorej pochádza Boží sluha/služobnica a predsedá mu Prefekt Dikastéria pre Kauzy svätých. Je stanovený deň liturgickej spomienky (je určený pre miestnu Cirkev alebo rehoľnú rodinu). Od blahorečenia sa novému blahoslavenému môže prejavovať verejná úcta a uctievať jeho relikvie.

Ako sa z blahoslaveného stane svätý?

Na to, aby mohol byť blahoslavený vyhlásený za svätého je potrebný zázrak, ktorý nastane na jeho orodovanie po jeho vyhlásení za blahoslaveného. Dikastérium pre kauzy svätých kanonicky šetrí mimoriadne uzdravenie, ktoré nastalo na orodovanie blahoslaveného/blahoslavenej. Prefekt Dikastéria pre Kauzy svätých informuje Svätého Otca, ktorý zvolá kardinálske konzistórium, počas ktorého predloží kardinálom návrh vyhlásiť blahoslaveného/blahoslavenú za svätého. Po pozitívnom vyjadrení pápež podpíše dekrét a stanoví sa dátum svätorečenia, ktoré prebieha zvyčajne v Ríme a ktorému predsedá sám Rímsky Veľkňaz.